

Het Koninklijk Nederlandsch Instituut van Wetenschappen, Letterkunde en Schoone Kunsten.

Op het vijfde hoofdstuk der begroting (Binnenlandsche Zaken) stuit men, onder de afdeling *Kunsten en Wetenschappen*, op eene paragraaf ten opschrift voerende: *Subsidie aan het Koninklijk Nederlandsch Instituut van Wetenschappen, Letterkunde en Schoone Kunsten, alsmede onderhoud van het lokaal, f 7500*. Natuurlijk vraagt men zich, bij het zien van dezen post, af: zijn die f 7500 goed besteed? Is deze onderstand, door de natie aan een hulpbehoevend genootschap verstrekt, eene uitgaaf van algemeen nut? Is zij vruchtbaar? Is het inderdaad de wetenschap, is het de letterkunde, zijn het de schoone kunsten, die door deze f 7500 gevoed worden, of strekt de subsidie slechts, om de ijdelheid van eenige heeren te streelen, die, als de pairs der wetenschap en de magnaten der kunst, in dit litterarisch-artistisch Hoogerhuis zitting hebben?

Te vragen, wat het Koninklijk Nederlandsch Instituut voor de wetenschap, de letterkunde en de schoone kunsten doet, of wat het Koninklijk Nederlandsch Instituut voor de wetenschap, de letterkunde en de schoone kunsten gedaan heeft, zou gerekend kunnen worden te zijn, een onbescheiden dringen in de familie-geheimen van het genootschap. Dit zijn van die intieme bijzonderheden, die alleen aan de vrienden bekend zijn. Wij herinneren ons echter, dat het Koninklijk Nederlandsch Instituut eens eene nuttige daad gedaan heeft: het heeft namelijk eens een zuiverings-comité ingesteld tot opsporing en te-regt-stelling van al die verdachte, on-Hollandsche Handelsbladsche woorden en uitdrukkingen, die, sinds jaar en dag, onze letterkunde verpesten en onze oude goed-Hollandsche verdringen. Al dat vreemde gespuis, dat, in opvallend toenemende verhouding, zich schaamteloos tot in onze deftigste kringen indringt en nestelt, zou met schande weder over de grenzen teruggejaagd worden. Maar of aan het comité de moed, om dezen Augias-stal te reinigen, ontzong, of, om welke reden ook, het comité schijnt zijne executiën gestaakt te hebben, en echter, wij zeggen het onomwonden (1), er zullen nog duizenden aan galg en rad moeten gebragt worden, eer wij van den overlast van al dat vagebonden en landloopers-gespuis bevrijd zijn. Maar daarvoor trekt het instituut toch geene f 7500?

Waarom dan f 7500 aan het Koninklijk Nederlandsch Instituut tot onderstand gegeven? De toelichting van den minister op deze paragraaf maakt ons niet veel wijzer. »Wat het Koninklijk Nederlandsch Instituut van Wetenschappen, Letterkunde en Schoone Kunsten betreft,» zegt de toelichting, »zoo de bewering van dit ligchaam juist is, dat f 6000 een ontoereikend levensonderhoud zijn, ware de voorgedragen uitgave, daar zij stoch het doel niet zou treffen, inder-

daad verkwisting. Wellicht kan echter de strijd tusschen die instellingen en het gouvernement worden opgelost door eene vereenvoudigde organisatie van dat ligchaam, waardoor het als adviserend wetenschappelijk collegie ter dienst van het gouvernement, en als schakel van gemeenschap met buitenlandsche inrigtingen van gelijken aard, wierd behouden, »zonder meer dan f 5000 of f 6000 te kosten. Het gouvernement wenscht, tot verwezenlijking van zulk een plan, het Instituut bereid te vinden.» De f 7500 schijnen dus aan het Instituut slechts te zijn gegeven, op belofte van beterschap; aan het Instituut niet zoo als het is, maar zoo als het behoort te zijn. Wij erkennen, dat wij altijd huiverig zijn, dergelijke wissels op de toekomst te escompteren en dat, naar ons gevoelen, voor de f 7500 geene voldoende waarde in rekening is.

Het Koninklijk Nederlandsch Instituut kan, volgens zijne eigene bekenenis, zonder f 6000 onderstand niet leven. Dit bewijst, dat het instituut bij het publiek zeer weinig crediet geniet. Maar is dit genoegzame grond om van de landskas f 7500 af te nemen, ten einde deze kwijnende instelling op de been te houden? Hoevele andere nuttige genootschappen moeten te niet gaan, omdat zij hunne uitgaven niet dekken kunnen, zonder dat iemand er aan denkt de gelden der natie tot hun behoud te koste te leggen. Zelfs de goudmijnen van Californië zouden niet toereiken, wilde men, niet eens alle instellingen, maar alleen die instellingen ondersteunen, die zich een nuttig doel voor oogen stellen, doch dat zij, door beperktheid van middelen, niet bereiken kunnen. De schatkist is geene diaconie- of armenkas, die verplicht is aalmoezen te geven of bedeeeling te doen aan alle verarmde en tot hulpbehoevendheid vervallene wetenschappelijke en letterkundige vereenigingen en genootschappen. Vrijheid van handel en wandel is het levens-element zoowel van wetenschap en kunst, als van handel en nijverheid. Ook hier behoort men geene beschermende regten te verleenen. Gelijk eene broeikas-industrie geene andere dan gekunstelde, fletsche, smakelooze vruchten, zonder kleur of geur, teelt, zoo geeft eveneens de broeikas-geleerdheid geene andere resultaten dan ziekelijke, kwijnende, bastaard-wetenschap en kunst. Juist die strijd en die worsteling, dat streven om alle beletselen en hinderpalen te verwijderen, bevordert de gezonde ontwikkeling en geeft kracht en leven.

Concurrentie is eene voorwaarde van bestaan, zoowel bij de intellectuele als bij de materiële ontwikkeling. Die tegen de concurrentie niet bestand is, moet men laten zinken. Wanneer de vereeniging van de sommiteiten van wetenschap en kunst in een land, niet zooveel deelneming en ondersteuning bij het publiek vindt, dat zij zich geheel uit eigen middelen kan staande houden, is dit een bewijs, dat zij haar fonds van wetenschap verkeerd aanwendt. De subsidie zal niet baten, om het publiek te lokken; zij zal nadeel doen, omdat zij de vereeniging zal in staat stellen nog langer op den

weg der impopulaire wijsheid voort te gaan; zij zal nadeel doen, omdat zij, door den prikkel der concurrentie en der noodzakelijkheid af te weren, inspanning en ontwikkeling van kracht verhindert. Eene vereeniging van wetenschap en kunst vindt bij een beschaafd publiek altijd ondergunning, wanneer bij de vereeniging slechts wetenschap en kunst op den voorgrond staan, wanneer de vereeniging is voor de wetenschap en voor de kunst en niet de wetenschap en de kunst het uithangbord en het voorwendsel voor de vereeniging. Wetenschappelijke mannen en mannen van de kunst ontstaan niet dan in een land, waar men de waarde van wetenschap en kunst beseft en waardeert. Vereenigingen van wetenschap en kunst zijn ondenkbaar zonder mannen van wetenschap en kunst. Het Nederlandsch Instituut scheidt geene wetenschap, geene letterkunde, geene schoone kunsten, het is er de uitdrukking van, het is, als het ware, tolk en orgaan van de wetenschap, van de letterkunde, van de schoone kunsten in Nederland. Kan nu deze vergadering van sommiteiten niet zooveel deelneming bij het publiek vinden om zich zelve te onderhouden, zoo is dit het bewijs, dat de instelling niet proefhoudend is. Zij moet dan zijn of eene onwaarachtige vertegenwoordiging, of zij is op eenen verkeerden weg. Is subsidie geven, onder zoodanige omstandigheden, iets anders, dan het stijven in de verkeerdheid, of eene premie schenken aan de ongeschiktheid?

Collegiën, als het Nederlandsch Instituut, zijn steeds in gevaar om, in plaats van brandpunten van wetenschap te zijn, te verbasteren in doofpotten van wetenschap. Elk lid — steeds eene sommiteit — stort zijn contingent van geleerdheid in het gemeenschappelijk fonds van wetenschap. Men maakt er een geestelijk communisme, een wetenschappelijk phalanstère van. Daar de individualiteit zich oplost in de gemeenschappelijkheid, verstompt de prikkel tot eigene werkzaamheid spoedig. Daarbij komt, dat men zich verbeeldt op den kruin des bergs gekomen te zijn. Al de wijsheid van alle vakken, die door het gansche land verspreid was, is hier in één punt zamengetrokken; al wat daarbuiten wijsheid heet, is contrabande, of althans verdachte waar. Zoolang het niet stempel en keur der vereeniging draagt, kan men er niet voor instaan. Gelijk alle monopolie is ook dat der wijsheid voor zijne bezitters eene gevaarlijke gaaf. Men sluimert zoo ligt, in het vertrouwen op den bijeengegarden en goed verzekerden schat, in, en men bemerkt niet, dat in den slaap — men weet niet hoe — de schat ontvallen en in andere handen overgegaan is. Voeg hier nu nog bij, een subsidie, een beschermend regt der Instituuts-wijsheid, en er zouden bovennatuurlijke krachten noodig zijn, om, in strijd met zoovele zamenwerkende oorzaken tot onwetenschappelijkheid, echt wetenschappelijk, steeds strevende naar hooger, te blijven.

Wil men zich, tot onderling nut en vergenoegen, in wetenschappelijke en artistieke en letterkundige

(1) Dit woord schijnt in de laatste dagen in den smaak te zijn gekomen. Het beteekent, zoo wij ons niet vergissen, met geen gaven er om.

voeren, wil men zelfs, tot grooter nut en grooter vergenoegen, in eene groote wetenschappelijke, artistieke en letterkundige krans bijeenkomen, — wie zal het niet gaarne toejuichen? Maar past het aan de somiteiten der wetenschap, der letterkunde en der schoone kunsten, zich, als kostgangers van een gesticht, van het geld der natie te laten alimenteren? Is het niet wetenschap en kunst vernederen, is het niet een onverdijnde blaam op de Nederlandsche natie werpen, wanneer men beweert, dat geene goed georganiseerde vereeniging voor wetenschap en kunst in Nederland kan bestaan, zonder uit 's lands kas bedeed en onderhouden te worden? Is het niet eene miskenning, is het niet, lijnrecht tegen het doel van wetenschap en kunst in, handelen, wanneer men eene geleerde inrigting aldus afhankelijk maakt van het wisselend inzicht eens gouvernements? wanneer men zich aldus onder verplijting legt en wat men wanhoopt door eigen streven, eigene inspanning en eigene werkzaamheid te verkrijgen, als een aalmoes van de schatkist vraagt?

Zonder vrijheid bestaat geene gezonde ontwikkeling, noch in het materiële, noch in het intellectuele, en vrijheid wordt niet verworven dan ten koste van mededinging en strijd. Vrijheid moet ook in wetenschap en kunst de leuze zijn; gevoelt men zich te zwak om zich aan de mededinging te wagen, men blijve te huis; maar subsidiën in het wetenschappelijke zullen nooit iets meer doen dan premiën in het industriële; zij zullen den zwakken niet sterker maken, maar hem meer en meer vertroosten; zij zullen kwijnende, teringachtige bastaard-vruchten kweken, die toch nooit anders dan binnen de beschermende broei-kas zullen tieren.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 30 jan. Volgens officiële opgaven omtrent het bedrag van het Grieksche leger, bestaat hetzelfde uit 5500 soldaten en 1100 officieren. Daaronder is echter niet begrepen de zoogenaamde keur-bende, welke 60 officieren en slechts 50 manschap-pen tellt. De zeemagt bestaat uit 17 schepen, namelijk: 2 korvetten, 1 stoomboot, 1 brik en 13 kleinere vaartuigen. Het getal der officieren bij deze vloot bedraagt 429.

Berlijn, 32 jan. Men koestert de hoop, dat over de jongste Koninklijke voorstellen eene eervolle schikking tusschen de regering en de Kamers tot stand zal komen. Intusschen heeft de commissie der Eerste Kamer, na goedkeuring van eenige voorstellen, verworpen dat, betreffende de verantwoordelijkheid der ministers, enz. Op eenige andere der voorstellen heeft zij wijzigingen voorgedragen.

Morgen houdt de commissie weder eene bijeenkomst over dit onderwerp.

Men verzekert, dat men zich ten onrechte veront-reest heeft over de artikelen van het ministerieel blad. Eenige mededeelingen (welke gestrekt hebben om de gemoederen eenigzins gerust te stellen) hadden deze anti-parlementaire taal uitgelokt. Maar indien de boodschap niet en *bloc* verworpen wordt, en uit de stemmingen der commissie blijkt reeds, dat dit het geval niet zal zijn, dan zal het ministerie de voorgestelde amendementen, welke aangenomen mogten worden, niet als volms van wantrouwen beschouwen en waarschijnlijk aan het bewind blijven.

Op moet geenszins getwijfeld worden aan de eeds-aflegging des Konings op de constitutie. Indien er zelfs geene schikking, betrekkelijk de boodschap, tot stand mogt komen, dan zal de Kroon plegtig zweeren de constitutie van 5 december te handhaven en na te komen. En thans zou die constitutie aan de constitutionele partij welkom zijn. Daarbij wordt het pairschap uitgesloten. Dit weet men in de hege kringen en daarom ben ik zeer geneigd te gelooven, dat allen partij-gevoel zullen leenen tot eene gunstige schikking.

Ik vermeen ook nog stellig, dat een doorluchtig persoon dezer dagen van het Erfurtische parlement

gesproken heeft, als van eene staatkundige noodwendigheid voor Pruisen. Dat parlement is echter onmogelijk zonder eene minnelijke oplossing der tegenwoordige crisis. Men wet dus met belangstelling de debatten der Kamers te gemoet.

Keulen, 13 jan. Den 8sten dezer werden te Brieg 61, tot langdurige, gedeeltelijk tot levenslange gevangenis veroordeelde misdadigers, door middel van den spoorweg naar de gevangenis te Moabit vervoerd. In een der waggons bevonden zich de veteranen van het tuchthuis. Een onder hen, sedert 1816 een bewoner van den kerker, diende in den oorlog voor de onafhankelijkheid en vermoorde, toen hij zijn afscheid bekam, op weg naar huis, een boer, om zich van 800 th. meester te maken. Een wreede luim van het noodlot schonk hem, nadat hij reeds eenige jaren in zijne gevangenis had doorgebracht, een vermogen van ruim 100,000 th. De ongelukkige verhaalt nu met zekere zelfvoldoening, dat hij alle processen over deze erfenis gewonnen heeft. Een blinde grijsaard heeft zijne plaats naast hem. De misdaad van dezen bestaat daarin, dat hij een huis van correctie, waarin hij gedetineerd was, in brand stak. Ook de beruchte roover *Schneider*, weleer de schrik van den kreits *Strehlen*, was op dien trein. Men toont onder de gevangenen menschen, die nooit iets van een spoorweg gehoord hadden en alzo volkomen onbekend waren met dit middel van vervoer. De oude habités van het tuchthuis hadden met smart hun verblijf, waaraan zij sedert zoovele jaren gewoen geworden waren, verlaten, doch koopten nu, dat het deel hunner reis met het hokken eener gratie in verband stond. Zij zouden anders te moede geweest zijn, indien zij geweten hadden, dat hen eene eenzame opsluiting wachtte.

Bij gelegenheid van de aanstaande bijeenroeping van het parlement te Erfurt, zijn de volgende herinneringen niet van belang ontbloeit: In het jaar 932 werd, onder Keizer *Hendrik I* eene kerkvergadering te Erfurt gehouden, waarop bijna alle Duitse prelaten verschenen. In het jaar 935 had er, onder donzelfden Keizer, eene rijksvergadering plaats, waarop deszelfs zoon, *Otto de Groot*, door de vorsten tot zijn opvolger gekozen werd. Door den Aartsbisschop *Siegfried* werden in 1073 en 1074 te Erfurt twee synoden gehouden, terwijl Keizer *Frederik Roodbaard* in die stad tweemaal, en wel in de jaren 1170 en 1180 het Kersfeest vierde.

Op den rijksdag, die hier in november 1181 gehouden werd, wierp zich de magtigste der Duitse vorsten, *Hendrik de Leeuw*, hertog der Saksers en Beijeren, aan de voeten van Keizer *Frederik* en smeekte hem om genade en ontheffing van den rijksban. Honderd jaren na het verblijf van Keizer *Frederik Roodbaard* bleef de muren van Erfurt, hield men van Duitschland, zijn laatste rijksdag te Erfurt en wel in het jaar 1289. Hij toog den 14den december de stad binnen, om insgelijks aldaar het Kersfeest in het beroemde Peterklooster te vieren. Erfurt werd het toneel van schitterende feesten, van welke de overlevering nog een aantal bijzonderheden bewaard heeft. Vele tijdgenooten zullen zich het congres nog herinneren, dat *Napoleon* daar in het jaar 1808 gehouden heeft, het tijdstip van zijn grootsten luister.

ENGELAND.

Londen, 32 jan. Gisteren vond een zonderling geval plaats op den Eastern Counties Railway. Twee heeren reisden in een rijtuig der tweede klasse, toen op een der stations tusschen Londen en Colchester, ook eene elegant gekleede dame er binnen stapte, die omstreeks 26 jaren oud scheen te zijn; zij had een kind, blijkbaar niet ouder dan een paar maanden, op den arm. Zij gaf voor, in een rijtuig der eerste klasse gezeten te hebben, doch vermits zij daar geene reisgenooten had en zich onwel gevoelde, ging zij in dit rijtuig der tweede klasse over. Een der heeren, bij toeval een chirurgijn zijnde, vroeg naar de kenteekenen harer ongesteldheid, doch zij ontweek zulks en gaf als voornamste oorzaak op, zwakte en vermoeijenis van het reizen. Men bewees haar toen natuurlijk alle oplettendheid en na eenigen tijd gaf zij hare vrees te keunen dat zij uit zwakte het kind zou laten vallen, dat daarop beurte- lings door beide heeren in den arm genomen werd. Aan het eerstvolgend station ging zij om rond te zien naar een knecht, die haar aldaar met een rijtuig zou wachten. Een der heeren had ondertusschen het kind in den arm, terwijl de andere zorg droeg voor zijne bagage. Maar de dame kwam niet terug en iedere nasporing bleef vruchteloos, tot groote ontsteltenis van den aldus belaste heer. Na eenige overweging bragt hij het kind ten huize van een zijner nabijwonende vrienden, wiens echtgenoot tusschen de kleding van het kind twee banknoten, ieder van £10 (f120), vond, alsmede een brief, waarin verzocht werd, dat men aan het kind alle mogelijke zorg zou wijden, met de mededeeling, dat men gewis niet anders zou handelen, indien men de angst en de omstandigheden der moeder kende; voorts met bijvoeging, dat, indien door middel van eene advertentie in de *Times*, het adres werd opgegeven waar het kind zich bevindt, alles ten stotte te regt zou komen. Het kind was zeer kostbaar gekleed.

De bladen uit de Vereenigde Staten deelen berigten van de *Blatier* mede, die tot de laatste dagen van oktober loopen. Bij de terugkomst van het troe-

ger ontvangen bericht over de aftreding van *Rosas*, doch voegen er bij, dat de Argentijnsche Kamer van vertegenwoordigers hem weder volgens oud gebruik verzocht heeft, om toch aan het bewind te blijven, waartoe hij zich voorzeker niet lang heeft laten ontgaan.

Het Argentijnsch gouvernement heeft den 19den oktober eene vrij krachtige nota aan het Oostenrijksche kabinet gerigt, om zich te beklagen over de door dat kabinet gedane erkenning der onafhankelijkheid van Paraguay.

Jl. dingsdag heeft de heer *Cobden* te Aylesbury eene bijeenkomst van pachters en burgers bijgewoond, welke belegd was om mededeeling te ontvangen van zijne inzichten over den toestand van den landbouw enz. De heer *Cobden* hield eene redevoering, ten betooge, dat de vrije handel en eene hervorming in de staatsuitgaven de onfeilbare redmiddelen uit den tegenwoordigen ongunstigen toestand zijn. Ofschoon Aylesbury in een district ligt, welks bewoners grootendeels van de stellingen des sprekers afkeerig zijn, stond echter niemand op, om hem te bestrijden, en onderscheidene resolutiën, de uitgestrekte handelsvrijheid ende onbeperkte financiële hervorming ten onderwerp hebbende, werden zonder oppositie aangenomen. De heer, *d'Israeli*, de kampvechter der protectionisten, was door den heer *Cobden* uitgenoodigd, om deze vergadering bij te wonen, doch had zulks geweigerd. Bij deze gelegenheid waren 1000 à 1200 personen opgekomen.

Bij eene jl. donderdag te Stafford gehouden protectionistische meeting zijn grove ongeregelheden voorgevallen. Verscheidene aanwezigen, en voornamelijk lord *Talbot*, zijn in de zaal en bij hun yrtrek door het gepeupel uitgejouwd. Het heeft zich zelfs groote gewelddadigheden veroorloofd. In het hôtel, waar lord *Talbot* was afgeslap, is het yolk binnengedrongen en heeft er groote verwoesting aangerigt, terwijl lord *Talbot* zelf een hagelbui van stenen heeft moeten doorstaan. Pacifiers, die van de vergadering terugkeerden, zijn bij het spoorweg station door de rustverstoorders aangevallen, en meer dan 100 personen zijn bij deze ongeregelheden min of meer ernstig gekwetst.

Gisteren hebben de beide schepen, die naar de Behringstraat werden uitgerust, eene groote hoo- veelheid meel en buskruid aan boord genomen. Dat zij zooveel kruid medekrijgen, is daaraan toe te schrijven, dat men beproeven wil het ijs op groote schaal te laten springen. Soanigen waren van meening, dat men het ijs met stoom kon braken, doch dit wordt door deskundigen in de noordpool-streken toch niet afdoende beschouwd. Men heeft hier eene proef genomen met den volgende uitslag: Eene stoomkolk werd gerigt tegen een stuk ijs van 2 voet 6 duim dikte, en het ijs gedreven uit eene buis van een duim in diameter met eene drukking van 40 pond; in 55 seconden werd het ijs doorboord.

Er zijn in de laatste dagen te Woolwich ook vele proeven met kleine schroefstoombooten genomen.

Met het einde van het jaar 1844 telde men hier te lande 2148 mijlen spoorwegen, gereed ten gebruik; hierbij kwamen in 1845, 293 mijlen, in 1846, 595 mijlen, in 1847, 780 mijlen, in 1848, 1191 mijlen, zoodat deze nationale werken, ondanks al de staatkundige stormen van den tijd, voortgingen, en in 1848 zelfs het aanzienlijk bedrag der jongste jaren vertoonden. Op al deze lijnen tellt men thans 53,000 menschen aan het werk; en bovendien zijn er nog wel 200,000 aan de onvoltooiden lijnen aan den arbeid, welke arbeiders, over het algemeen, beter betaald en onderwezen worden dan eenige andere.

BELGIË.

Brussel, 33 jan. De zitting der Fransche Wetgevende Vergadering van gisteren was onbelangrijk wat hare resolutiën betreft, maar niet wat het ministerie aangaat, daar dit eene nieuwe nederlaag heeft geleden.

Ten eerste geroepen om te beslissen over de quaestie of zij de oude zaal van de Kamer van Afgevaardigden voor hare eigene zittingen in gebruik zoudnemen, heeft de vergadering besloten de zaak te laten zoo als zij was en de voorstellen der commissie verworpen. Ongetwijfeld is zij van oordeel geweest dat bij zulk eene zeer provisionele toestand, ook een provisioneel maat voldoende moest zijn.

Vervolgens is zij overgegaan tot de quaestie der speciale wetten voor Algerie en hier heeft het ministerie op nieuw eene nederlaag geleden. Niettegenstaande al de moeite die de heer *d'Hautpoul* zich gaf, die aan de regering het namen van het iudicialief en de gereedmaking der wetten wilde voorbehouden, heeft de vergadering met eene groote meerderheid beslist, dat zij uit haren boezem eene commissie van 15 leden zoude verkiezen, die belast zoude worden met het in gereedheid brengen dier wetten.

De tegenwerking tusschen de vergadering en het Elysée schijnt dus van dag tot dag grooter te worden. De uitdrukkingen die aan de heeren *Poulet* en *Rouher* worden toegeschreven, ten opzichte der volksvertegenwoordiging, waaraan men, zoo als zij gezegd worden hebben, een einde moest maken, hadden de verbittering zeer vermeerderd. De heer *Poulet* heeft in de conferentiezaal ten sterkste tegengeproten dat hij die woorden gebezigd heeft, maar men beweert dat zij door conservatieve leden gehoord zijn, en schoon zij gisteren, zoo als men had aangekondigd, geene aanleiding hebben gegeven tot interpellat-

